

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul IX — Nr. 13

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 31 ianuarie 1997

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
ORDONANȚE ȘI HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
1.		10.	12-14
— Ordonanță de urgență pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european înstituirea o asocierii între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte		— Hotărâre privind autorizarea societăților comerciale care desfășoară activități de intermediere pentru angajarea personalului navigant maritim sau fluvial român pe nave sub pavilion străin.....	
Decizia nr. 1/97 a Consiliului de Asocierie din 31 ianuarie 1997 privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare” și la metodele de cooperare administrativă	2	REPUBLICĂRI	
Protocolul nr. 4 privind definirea noțiunii de „produse originare” și metodele de cooperare administrativă ..	3-11	Hotărârea Guvernului nr. 782/1993 privind acordarea unor indemnizații lunare tinerilor români aflați la studii în străinătate.....	14-15
2.		Hotărârea Guvernului nr. 389/1996 privind transmiterea unor spații comerciale aflate în administrarea consiliilor locale și a regiilor autonome către actualii deținători.....	15
— Ordonanță de urgență pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 13/1996 privind acordarea unor înlesniri referitoare la majorările de întârziere, aprobată prin Legea nr. 102/1996	12	Hotărârea Guvernului nr. 1.151/1996 privind reorganizarea unor unități sanitare	15-16

ORDONANȚE ȘI HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ

pentru ratificarea Protocolului privind definirea noțiunii de „produse originare“ și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României adoptă următoarea ordonanță de urgență:

Articol unic. — Se ratifică Protocolul privind definirea noțiunii de „produse originare“ și metodele de cooperare administrativă, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte.

Prezentul protocol înlocuiește Protocolul nr. 4, anexă la Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, ratificat prin Legea nr. 20/1993 și publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 73 din 12 aprilie 1993.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministru de stat,
ministrul industriei și comerțului,
Călin Popescu-Tăriceanu

București, 25 ianuarie 1997.
Nr. 1.

ACORD EUROPEAN instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte

DECIZIA Nr. 1/97 A CONSILIULUI DE ASOCIERE

din 31 ianuarie 1997

privind modificarea Protocolului nr. 4 referitor la definirea noțiunii de „produse originare“ și la metodele de cooperare administrativă

Consiliul de Asociere,

luând în considerare Acordul european instituind o asociere între România, pe de o parte, și Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de altă parte, semnat la Bruxelles la 1 februarie 1993, și, în particular, articolul 33 al Protocolului nr. 4, anexă la acesta,

considerând că este de preferat introducerea unui sistem de cumul lărgit, care să permită utilizarea materialelor originare din Comunitate, Polonia, Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Bulgaria, România, Letonia, Lituania, Estonia, Slovenia, Spațiul Economic European (denumit în continuare *SEE*), Islanda, Norvegia sau Elveția, pentru a facilita comerțul și a îmbunătăți eficacitatea acordului, modificările definiției noțiunii de „produse originare“ sunt cerute,

considerând că este de preferat, pentru ca acordul să se aplice mărfurilor originare din Andora și San Marino, să se asigure o astfel de posibilitate printr-o declarație comună la Protocolul nr. 4,

considerând că, pentru aplicarea sistemului de cumul lărgit și pentru a evita ocolirea taxelor vamale, este necesară introducerea de noi prevederi în Protocolul nr. 4 referitoare la interzicerea returnării sau exceptării de la plata taxelor vamale,

considerând că, în scopul facilitării comerțului și simplificării procedurilor administrative, este necesară modificarea listei de prelucrări sau transformări prevăzute de protocol pentru ca materialele neoriginare să obțină caracterul de originar și a prevederilor referitoare la dovada originii,

considerând că anumite operațiuni care se aplică materialelor neoriginare pentru a le oferi caracterul originar trebuie să fie modificate pentru a ține seama de evoluția tehnicilor de transformare, că, ținând seama de experiență, prezentarea listei regulilor de prelucrare sau transformare ar putea fi îmbunătățită prin extinderea ei la toate pozițiile Sistemului armonizat (SA), că îmbunătățirile tehnice trebuie să fie aduse acestor reguli de așa natură încât să țină seama de modificările ce vor fi introduse în Sistemul armonizat începând cu 1 ianuarie 1996,

considerând că este cazul, în consecință, pentru garantarea bunei funcționări a acordului, să se încorporeze, într-un text unic, totalitatea prevederilor în cauză, în scopul facilitării muncii utilizatorilor și a administrațiilor vamale, decide:

ARTICOLUL 1

Protocolul nr. 4 este înlocuit prin textul-anexă la prezenta decizie.

ARTICOLUL 2

Prezenta decizie intră în vigoare la 31 ianuarie 1997.

Întocmită la Bruxelles la 31 ianuarie 1997.

Pentru Consiliul de Asociere,
H. Van Mierlo,
președinte

PROTOCOLUL Nr. 4

privind definirea noțiunii de „produse originare“ și metodele de cooperare administrativă*)

TITLUL I

Prevederi generale

ARTICOLUL 1

Definiții

În scopurile acestui protocol:

a) *fabricare* înseamnă orice formă de prelucrare sau transformare, inclusiv asamblare sau operațiuni specifice;

b) *material* înseamnă orice ingredient, materie primă, componentă sau parte etc., folosită la fabricarea produsului;

c) *produs* înseamnă produsul obținut, chiar dacă este destinat pentru folosire ulterioară într-o altă operațiune de producție;

d) *mărfuri* înseamnă atât materialele, cât și produsele;

e) *valoare în vamă* înseamnă valoarea determinată în concordanță cu Acordul pentru aplicarea articolului VII al Acordului general pentru tarife și comerț, 1994 (Acordul Organizației Mondiale a Comerțului pentru evaluare în vamă);

f) *prețul de uzină* înseamnă prețul plătit pentru produs la ieșirea din uzina producătorului din Comunitate sau din România, în a cărui întreprindere s-a realizat ultima prelucrare sau transformare, cu condiția ca prețul să includă valoarea tuturor materialelor folosite, din care se scad toate taxele interne care sunt sau pot fi restituite atunci când produsul obținut este exportat;

g) *valoarea materialelor* înseamnă valoarea în vamă în momentul importului materialelor neoriginare folosite sau, dacă aceasta nu este cunoscută sau nu poate fi determinată, primul preț determinabil, plătit pentru materiale, în Comunitate sau în România;

h) *valoarea materialelor originare* înseamnă valoarea unor astfel de materiale, așa cum este definită în subparagraful g), aplicat *mutatis mutandis*;

l) *valoare adăugată* va fi considerată prețul de uzină al produselor, din care se scade valoarea în vamă a fiecăruia dintre produsele încorporate care nu sunt originare din țara în care aceste produse au fost obținute;

j) *capitole* și *poziții* înseamnă capitolele și pozițiile (la nivel de patru cifre) folosite în nomenclatura care formează Sistemul armonizat de descriere și codificare a mărfurilor, denumit în acest protocol *Sistemul armonizat* sau SA;

k) *clasificat* se referă la clasificarea unui produs sau material într-o poziție distinctă;

l) *transport* înseamnă produsele trimise simultan de la un exportator la un destinatar sau transportate sub acoperirea unui singur document de transport unic de la exportator la destinatar sau, în absența acestuia, sub acoperirea unei singure facturi;

m) *teritorii* include apele teritoriale.

TITLUL II

Definirea noțiunii de *produse originare*

ARTICOLUL 2

Condiții generale

1. În scopul aplicării acestui acord, următoarele produse sunt considerate produse originare din Comunitate:

a) produsele obținute în întregime în Comunitate, în sensul art. 5 al acestui protocol;

b) produsele obținute în Comunitate, care încorporează materiale ce nu au fost obținute în întregime acolo, cu condiția ca astfel de materiale să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente în Comunitate, în sensul art. 6 al acestui protocol;

c) bunurile originare din SEE, în sensul Protocolului nr. 4 al Acordului privind spațiul economic european.

2. În scopul aplicării acestui acord, următoarele produse sunt considerate produse originare din România:

a) produse obținute în întregime în România, în sensul art. 5 al acestui protocol;

b) produse obținute în România, care încorporează materiale ce nu au fost obținute în întregime acolo, cu condiția ca aceste materiale să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente în România, în sensul art. 6 al acestui protocol.

ARTICOLUL 3

Cumul bilateral de origine

1. Materialele originare din Comunitate sunt considerate materiale originare din România, în cazul în care sunt încorporate într-un produs obținut acolo. Nu este necesar ca aceste materiale să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente acolo, cu condiția ca totuși să fi suferit prelucrări sau transformări care le depășesc pe cele la care se face referire la art. 7 paragraful 1.

2. Materialele originare din România sunt considerate materiale originare din Comunitate, în cazul în care încorporează un produs obținut acolo. Nu este necesar ca astfel de materiale să fi suferit prelucrări sau transformări acolo, cu condiția ca totuși să fi suferit prelucrări sau transformări care le depășesc pe cele la care se face referire la art. 7 paragraful 1.

ARTICOLUL 4

Cumul diagonal de origine

1. Supuse prevederilor paragrafelor 2 și 3, materialele originare din Ungaria, Republica Cehă, Republica Slovacă, Bulgaria, Polonia, Letonia, Lituania, Estonia, Slovenia, Islanda, Norvegia sau Elveția, în sensul acordurilor dintre Comunitate și România și aceste țări, sunt considerate originare din Comunitate sau din România, atunci când sunt

*) Traducere.

încorporate într-un produs obținut în acea țară. Nu este necesar ca astfel de materiale să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente.

2. Produsele care au dobândit statutul de produs originar în virtutea paragrafului 1 sunt considerate în continuare produse originare din Comunitate sau din România, când valoarea adăugată acolo depășește valoarea materialelor folosite, originare din oricare dintre țările la care se face referire la paragraful 1. Dacă nu se întâmplă astfel, produsele în cauză sunt considerate originare din țara la care se face referire la paragraful 1, care reprezintă cea mai mare valoare a materialelor originare folosite. În atribuirea originii nu se va ține seama de materialele originare din alte țări la care se face referire la paragraful 1, care au fost prelucrate sau transformate suficient în Comunitate sau în România.

3. Cumulul prevăzut în prezentul articol se aplică numai atunci când materialele folosite au dobândit statutul de produse originare prin aplicarea de reguli de origine identice cu cele cuprinse în acest protocol. Comunitatea și România își vor comunica reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, detaliile acordurilor și regulile de origine corespunzătoare, încheiate cu alte țări la care se face referire la paragraful 1.

4. Comisia Europeană va publica în Jurnalul oficial al Comunităților Europene (Seria C) data la care țările la care se face referire la paragraful 1 trebuie să-și îndeplinească obligațiile stipulate la paragraful 3.

ARTICOLUL 5

Produse obținute în întregime

1. Sunt considerate ca obținute în întregime în Comunitate sau în România următoarele:

- a) produsele minerale extrase din solul sau subsolul lor marin;
- b) produsele vegetale recoltate acolo;
- c) animalele vii născute și crescute acolo;
- d) produse ale animalelor vii crescute acolo;
- e) produsele obținute din vânătoare și din pescuit;
- f) produse ale pescuitului marin și alte produse scoase din mare în afara apelor teritoriale ale Comunității sau ale României de către vasele lor;
- g) produsele fabricate la bordul vaselor lor uzină, exclusiv din produsele la care se face referire în subparagraful f);
- h) articolele uzate, colectate acolo, destinate numai recuperării materiilor prime, inclusiv anvelopele uzate destinate reșapării sau folosite ca deșeuri;
- i) deșeurile și reziduurile rezultate din operațiuni de producție;
- j) produsele extrase din solul sau subsolul marin din afara apelor lor teritoriale, cu condiția ca ele să aibă drepturi de exploatare exclusivă a aceluși sol sau subsol;
- k) mărfurile produse acolo, exclusiv din produsele menționate la subparagrafele a)–j).

2. Termenii *vasele lor* și *vasele lor uzină* de la subparagrafele 1.f) și 1.g) se aplică numai vaselor și vaselor-uzină:

- a) care sunt înregistrate sau înmatriculate într-un stat membru al Comunității sau în România;
- b) care navighează sub pavilionul unui stat membru al Comunității sau al României;

c) care sunt deținute în proporție de cel puțin 50% de cetățeni ai statelor Comunității sau ai României, sau de o companie al cărei sediu se află într-unul dintre aceste state, ai cărei manageri sau manager, președinte al consiliului de conducere și majoritatea membrilor acestor consilii sunt cetățeni ai statelor Comunității sau ai României și în care, în plus, în cazul asocierilor sau societăților cu răspundere limitată, cel puțin jumătate din capital aparține acestor state, instituțiilor publice sau unor cetățeni ai acestor state;

d) ai căror ofițeri sau conducători sunt cetățeni ai statelor Comunității sau ai României; și

e) cel puțin 75% din membrii echipajului sunt cetățeni ai statelor membre ale Comunității sau ai României.

ARTICOLUL 6

Produse suficient prelucrate sau transformate

1. Pentru aplicarea prevederilor art. 2, produsele care nu sunt obținute în întregime sunt considerate ca fiind suficient prelucrate sau transformate atunci când sunt îndeplinite condițiile stipulate în lista-anexă nr. II la acest protocol. Condițiile la care se face referire mai sus indică, pentru toate produsele acoperite de prezentul acord, prelucrarea sau transformarea care trebuie realizată asupra materialelor neoriginare folosite la fabricarea acestor produse și se aplică numai pentru aceste materiale. În consecință, dacă un produs, care a dobândit caracterul de produs originar prin îndeplinirea condițiilor stabilite în listă, este folosit la fabricarea unui alt produs, condițiile aplicabile produsului în care este încorporat nu se aplică acestuia și nu vor fi luate în considerare materialele neoriginare care au fost folosite la fabricarea sa.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, materialele neoriginare care, în conformitate cu condițiile stabilite în listă, nu ar fi trebuit să fie folosite la fabricarea unui produs pot, cu toate acestea, să fie folosite, cu condiția ca:

- a) valoarea lor totală să nu depășească 10% din prețul de uzină al produsului;
- b) oricare dintre procentajele date în listă pentru valoarea maximă a materialelor neoriginare să nu fie depășite prin aplicarea acestui paragraf.

Acest paragraf nu se aplică produselor încadrate la cap. 50–63 ale Sistemului armonizat.

3. Paragrafele 1 și 2 se aplică sub rezerva prevederilor art. 7.

ARTICOLUL 7

Operațiuni de prelucrare sau transformare insuficiente

1. Sub rezerva prevederilor paragrafului 2, următoarele operațiuni sunt considerate prelucrări sau transformări insuficiente pentru a conferi statutul de produse originare, indiferent dacă cerințele stipulate la art. 6 sunt îndeplinite:

a) manipulări pentru asigurarea păstrării în bune condiții a produselor în timpul transportului și depozitării (aerare, prefirare, uscare, refrigerare, conservare în saramură, în dioxid de sulf sau în alte soluții apoase, îndepărtarea părților alterate și operațiuni similare);

b) operațiuni simple de desprăfuire, cernere, triere, clasificare, asortare (inclusiv alcătuirea seturilor de mărfuri), spălare, vopsire, tranșare;

- c) (i) schimbarea ambalajului și re compartimentarea coletelor;
- (ii) simpla îmbuteliere în sticle, flacoane, ambalarea în saci, cutii, lăzi, fixarea pe planșete etc. și orice alte operațiuni simple de ambalare;
- d) aplicarea, pe produse sau pe ambalajele lor, de mărci, etichete sau alte semne distinctive similare;
- e) simplul amestec de produse, chiar din categorii diferite, atunci când unul sau mai multe componente ale amestecului nu îndeplinesc condițiile stabilite în acest protocol pentru a fi recunoscute ca origine fie din România, fie din Comunitate;
- f) simpla asamblare a părților de articole pentru a constitui un articol complet;
- g) cumulul a două sau al mai multor operațiuni dintre cele specificate în subparagrafele a)–f);
- h) sacrificarea animalelor.

2. Toate operațiunile realizate fie în Comunitate, fie în România asupra unui anumit produs vor fi considerate împreună atunci când se determină dacă prelucrarea sau transformarea suferită de acel produs urmează a fi considerată ca insuficientă în sensul paragrafului 1.

ARTICOLUL 8

Unitatea de luat în considerare

1. Unitatea de luat în considerare pentru aplicarea prevederilor acestui protocol va fi produsul în cauză care este considerat ca unitate de bază la determinarea clasificării bazate pe Nomenclatura Sistemului armonizat.

În consecință, urmează ca:

- a) în cazul în care un produs compus dintr-un grup sau dintr-un ansamblu de produse este clasificat în termenii Sistemului armonizat la o singură poziție tarifară, întregul constituie unitatea de luat în considerare;
- b) în cazul în care un transport constă într-un număr de produse identice clasificate la aceeași poziție a Sistemului armonizat, fiecare produs trebuie luat individual la aplicarea prevederilor acestui protocol.

2. Atunci când, în baza regulii generale nr. 5 a Sistemului armonizat, ambalajul este clasificat împreună cu produsul pe care îl conține, el este inclus în scopul determinării originii.

ARTICOLUL 9

Accesorii, piese de schimb și utilaje

Accesoriile, piesele de schimb și utilajele expediate o dată cu un echipament, cu o mașină, cu un aparat sau cu un vehicul și care fac parte din echiparea normală și sunt incluse în preț sau nu sunt facturate separat sunt considerate ca formând un tot cu echipamentul, mașina sau vehiculul respectiv.

ARTICOLUL 10

Seturi

Seturile, conform prevederilor regulii generale de încadrare nr. 3 din Sistemul armonizat, sunt considerate origine, cu condiția ca toate articolele componente să fie origine. Totuși, un set compus din articole origine și

neoriginare este considerat originar în întregime, cu condiția ca valoarea articolelor neoriginare să nu depășească 15% din prețul de uzină al setului.

ARTICOLUL 11

Elemente neutre

Pentru a determina dacă un produs este originar, nu este necesar să se determine originea următoarelor elemente care ar putea fi folosite la fabricarea sa:

- a) energia și combustibilul;
- b) instalații și echipamente;
- c) mașini și unelte;
- d) mărfuri care nu intră și care nu sunt destinate să intre în compoziția finală a produsului.

TITLUL III

Condiții teritoriale

ARTICOLUL 12

Principiul teritorialității

1. Condițiile stabilite în titlul II privind dobândirea statutului originar trebuie să fie îndeplinite fără întrerupere în Comunitate sau în România, cu excepția celor prevăzute la art. 2 subparagraful 1. c) și la art. 4.

2. Dacă mărfurile origine exportate din Comunitate sau din România într-o altă țară sunt returnate, cu excepția celor prevăzute la art. 4, trebuie să fie considerate neoriginare, dacă nu se demonstrează autorităților vamale că:

- a) mărfurile returnate sunt aceleași cu cele exportate; și
- b) ele nu au suferit nici o operațiune peste cea necesară păstrării lor în aceeași stare în timp ce s-au aflat în acea țară sau când au fost exportate.

ARTICOLUL 13

Transportul direct

1. Regimul preferențial prevăzut în acord este aplicabil numai produselor care satisfac cerințele stipulate în acest protocol, care sunt transportate direct între Comunitate și România sau pe teritoriul altor țări la care se face referire la art. 4. Totuși, produsele constituind un singur transport pot fi transportate prin alte teritorii și, dacă este cazul, cu transbordare sau depozitare temporară în aceste teritorii, cu condiția ca produsele să rămână sub supravegherea autorităților vamale ale țării de tranzit sau de depozitare și ca ele să nu fie supuse altor operațiuni în afara celor de descărcare, reîncărcare sau oricărei alte operațiuni destinate a asigura conservarea lor ca atare. Produsele origine pot fi transportate prin conducte prin alt teritoriu decât cel al Comunității sau al României.

2. Dovada că au fost îndeplinite condițiile prevăzute la paragraful 1 este adusă organelor vamale ale țării de import prin prezentarea:

- a) fie a unui document de transport unic ce a permis trecerea prin țara de tranzit;

b) fie a unui certificat eliberat de către autoritățile vamale ale țării de tranzit, care conține:

- (i) o descriere exactă a produselor;
 - (ii) data descărcării și reincărcării produselor și, dacă este cazul, indicarea navelor folosite sau a altor mijloace de transport utilizate; și
 - (iii) certificarea condițiilor în care produsele au staționat în țara de tranzit;
- c) fie, în lipsa acestora, a oricăror documente probatorii.

ARTICOLUL 14

Expoziții

1. Produsele originare, trimise pentru o expoziție într-o altă țară decât cele la care se face referire la art. 4 și vândute după expoziție pentru a fi importate în Comunitate sau în România, beneficiază la import de prevederile acordului, cu condiția de a se demonstra autorităților vamale că:

- a) un exportator a expediat aceste produse din Comunitate sau din România în țara în care este organizată expoziția și că au fost expuse acolo;
- b) exportatorul a vândut produsele sau le-a cedat unui destinatar din Comunitate sau din România;
- c) produsele au fost expediate în timpul desfășurării expoziției sau imediat după aceea, din țara în care au fost trimise pentru expoziție; și
- d) produsele nu au fost folosite din momentul în care au fost expediate pentru expoziție în alte scopuri decât cele legate de prezentarea lor la expoziția respectivă.

2. O dovadă de origine trebuie să fie eliberată sau întocmită în conformitate cu prevederile titlului V și prezentată în condițiile normale autorităților vamale ale țării de import. Denumirea și adresa expoziției trebuie să fie indicate pe aceasta. Atunci când este necesar, poate fi solicitată o dovadă documentară suplimentară privind condițiile în care au fost expuse.

3. Prevederile paragrafului 1 se aplică tuturor expozițiilor, târgurilor sau manifestărilor publice similare, cu caracter comercial, industrial, agricol și meșteșugăresc, în afara celor organizate în interes particular în magazine sau localuri comerciale și care au ca obiect vânzarea produselor străine și în timpul cărora produsele rămân sub control vamal.

TITLUL IV

Drawback sau exceptare de la plata taxelor vamale

ARTICOLUL 15

Interzicerea drawback sau a exceptării de la plata taxelor vamale

1. a) Materialele neoriginare folosite la fabricarea produselor originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4, pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază nici în Comunitate, nici în România, de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

b) Produsele încadrate la cap. 3 și la pozițiile tarifare nr. 16.04 și 16.05 ale Sistemului armonizat, originare din Comunitate, în sensul acestui protocol, așa cum este prevăzut la art. 2 subparagraful 1. c), pentru care o dovadă a originii este eliberată sau întocmită în concordanță cu prevederile titlului V, nu beneficiază în Comunitate de drawback sau de exceptare de la plata taxelor vamale.

2. Interdicția prevăzută la paragraful 1 se va aplica oricărei înțelegeri de restituire, remitere sau neplată, parțială sau completă, a taxelor vamale sau a taxelor având efect echivalent, aplicabile în Comunitate sau în România materialelor folosite în fabricație, precum și produselor menționate la subparagraful 1. b) de mai sus, dacă astfel de restituiri, remiteri sau neplată se aplică, expres sau în fapt, atunci când produsele obținute din materialele menționate sunt exportate și nu atunci când sunt reținute pentru consumul intern.

3. La cererea autorităților vamale, exportatorul produselor acoperite de o dovadă de origine trebuie să prezinte, în orice moment, toate documentele corespunzătoare care dovedesc că nu a fost obținută nici o restituire a taxelor vamale pentru materialele folosite la fabricarea produselor în cauză și că toate taxele vamale sau taxele având efect echivalent, aplicabile pentru astfel de materiale, au fost plătite.

4. Prevederile paragrafelor 1–3 se aplică, de asemenea, ambalajelor, în sensul art. 8 paragraful 2, accesoriilor, pieselor de schimb și uneltelor, în sensul art. 9, și produselor dintr-un set, în sensul art. 10, când astfel de articole sunt neoriginare.

5. Prevederile paragrafelor 1–4 se aplică numai materialelor menționate în acord. În plus, ele nu vor împiedica aplicarea unui sistem de restituire la export pentru produsele agricole, aplicabil la export în conformitate cu prevederile acordului.

6. Sub rezerva prevederilor paragrafului 1, România poate aplica aranjamente de drawback sau de exceptare de taxe vamale sau de taxe cu efect echivalent, aplicabile materialelor utilizate la fabricarea produselor originare, sub rezerva dispozițiilor următoare:

a) o taxă de 5% din taxa vamală se va reține pentru produsele menționate la cap. 25–49 și 64–97 ale Sistemului armonizat sau o taxă mai mică, dacă este în vigoare în România;

b) o taxă de 10% din taxa vamală se va reține pentru produsele menționate la cap. 50–63 ale Sistemului armonizat sau o taxă mai mică, dacă este în vigoare în România.

Dispozițiile acestui paragraf se aplică până la data de 31 decembrie 1998 și pot fi reexamine de comun acord.

TITLUL V**Dovada originii**

ARTICOLUL 16

Condiții generale

1. Produsele originare din Comunitate beneficiază la importul în România și produsele originare din România beneficiază la importul în Comunitate de prevederile acordului, prin prezentarea:

a) fie a unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, al cărui model figurează în anexa nr. III;

b) fie, în cazurile menționate la art. 21 paragraful 1, a unei declarații, al cărei text figurează în anexa nr. IV, dată de exportator pe o factură, pe o notă de livrare sau pe orice alt document comercial care descrie produsele în cauză, suficient de detaliat pentru a permite identificarea lor (denumită în cele ce urmează *declarație pe factură*).

2. Prin derogare de la dispozițiile paragrafului 1, produsele originare, în sensul acestui protocol, beneficiază, în cazurile specificate la art. 26, de prevederile acestui acord, fără a fi necesar să se prezinte nici unul dintre documentele la care se face referire mai sus.

ARTICOLUL 17

Procedura pentru eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1

1. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale țării exportatoare pe baza cererii scrise a exportatorului sau, sub răspunderea exportatorului, de către reprezentantul său autorizat.

2. În acest scop, exportatorul sau reprezentantul său autorizat completează atât certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, cât și formularul de cerere, ale căror modele figurează în anexa nr. III. Aceste formulare se completează într-una dintre limbile în care este redactat acest protocol și conform prevederilor legale ale țării de export. Formularele completate cu caractere de mână trebuie scrise cu cerneală, cu majuscule. Descrierea produselor trebuie să fie făcută în caseta destinată acestui scop, fără a lăsa nici o linie liberă. În cazul în care caseta nu este completată în întregime, trebuie să fie trasă o linie orizontală sub ultima linie a descrierii, spațiul liber fiind barat.

3. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să prezinte oricând, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare în care se eliberează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale ale unui stat membru al Comunității sau ale României, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte cerințe stipulate în acest protocol.

5. Autoritățile vamale emitente iau toate măsurile pentru a verifica caracterul originar al produselor și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol. În acest scop, vor avea dreptul să solicite orice document justificativ și să realizeze orice control în contabilitatea exportatorului sau orice altă verificare considerată necesară. Autoritățile vamale emitente se vor asigura, de asemenea, că documentele la care se face referire la paragraful 2 sunt completate corespunzător. Ele verifică, în mod special, dacă spațiul rezervat descrierii mărfurilor a fost completat în așa fel încât să excludă orice posibilitate de adăugare frauduloasă.

6. Data eliberării certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie indicată în caseta nr. 11 a acestuia.

7. Certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 este eliberat de către autoritățile vamale și pus la dispoziția exportatorului de îndată ce prezentul export a fost efectuat sau asigurat.

ARTICOLUL 18

Certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 eliberat „a posteriori“

1. În condiții excepționale, prin derogare de la prevederile art. 17 paragraful 7, un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 poate fi eliberat după exportul produselor la care se referă, dacă:

a) nu a fost eliberat în momentul exportului din cauza unor erori, omisiuni involuntare sau circumstanțe speciale; sau

b) se demonstrează autorităților vamale că a fost eliberat un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, dar nu a fost acceptat la import din motive tehnice.

2. Pentru punerea în aplicare a prevederilor paragrafului 1, exportatorul trebuie să indice în cererea sa locul și data exportului produselor la care se referă certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1, precum și motivul solicitării sale.

3. Autoritățile vamale pot elibera un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 *a posteriori* numai după verificarea concordanței dintre informațiile furnizate în cererea exportatorului și cele din dosarul corespunzător.

4. Certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 eliberate *a posteriori* trebuie să fie vizate cu una dintre următoarele expresii:

„NACHTRÄGLICH AUSGESTELLT“, „DELIVRE A POSTERIORI“, „RILASCIATO A POSTERIORI“, „AFGEGEVEN A POSTERIORI“, „ISSUED RETROSPECTIVELY“, „UDSTEDT EFTERFØLGENDE“, „ΕΚΛΟΘΕΝ ΕΚ ΤΩΝ ΥΣΤΕΡΩΝ“, „EXPEDIDO A POSTERIORI“, „EMITIDO A POSTERIORI“, „ANNETTU JÄLKIKÄTEEN“, „UTFÄRDAT I EFTERHAND“, „IŠDUOTAS PO EKSPORTAVIMO“.

5. Mențiunea la care se face referire la paragraful 4 se trece în caseta „Observații“ a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1.

ARTICOLUL 19

Eliberarea unui duplicat al certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1

1. În cazul furtului, pierderii sau distrugerii unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1, exportatorul poate cere autorităților vamale emitente eliberarea unui duplicat, pe baza documentelor de export pe care le posedă.

2. Duplicatului emis în acest mod trebuie să i se aplice una dintre următoarele mențiuni:

„DUPLIKAT“, „DUPLICATA“, „DUPLICATO“, „DUPLICAAT“, „DUPLICATE“, „ANTI PA O“, „DUPLICADO“, „SEGUNDA VIA“, „KAKSOISKAPPALE“, „DUPLICAT“.

3. Mențiunea de la paragraful 2 este înscrisă în caseta „Observații“ a duplicatului certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1.

4. Duplicatul, care trebuie să poarte data emiterii certificatului original de circulație a mărfurilor EUR 1, va fi valabil de la acea dată.

ARTICOLUL 20

Eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 pe baza unei dovezi de origine eliberată sau făcută anterior

În cazul în care produsele originare sunt plasate sub controlul unei unități vamale din Comunitate sau din România, este posibil să se înlocuiască dovada originii inițiale printr-unul sau mai multe certificate de circulație a mărfurilor EUR 1, în scopul trimerii tuturor sau a unei părți din aceste produse, oriunde în interiorul Comunității sau în România. Certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1, înlocuitoare, sunt eliberate de către unitatea vamală sub controlul căreia sunt plasate produsele.

ARTICOLUL 21

Condiții pentru întocmirea unei declarații pe factură

1. Declarația pe factura la care se face referire la art. 16 subparagraful 1. b) poate fi întocmită:

a) de către un exportator autorizat în sensul art. 22;

b) de către un exportator pentru orice transport constând în unul sau mai multe colete conținând produse originare a căror valoare totală nu depășește 6.000 ECU.

2. O declarație pe factură poate fi întocmită dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

3. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură trebuie să prezinte, în orice moment, la cererea autorităților vamale ale țării exportatoare, toate documentele necesare care dovedesc caracterul originar al produselor în cauză, precum și îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

4. O declarație pe factură este făcută de către exportator prin dactilografiere, ștampilare sau tipărire pe factură, pe documentul de livrare sau pe alt document comercial, după modelul de text care figurează la anexa nr. IV, folosind

una dintre versiunile lingvistice stabilite în acea anexă și în conformitate cu prevederile legale interne ale țării exportatoare. Declarația poate fi completată și de mână; în acest caz, ea trebuie scrisă cu majuscule, cu cerneală.

5. Declarațiile pe factură trebuie să fie semnate de mână, în original, de către exportator. Totuși un exportator autorizat în sensul art. 22 nu este obligat să semneze aceste declarații, cu condiția să prezinte un angajament scris autorităților vamale ale țării exportatoare prin care acceptă întreaga responsabilitate pentru orice declarație pe factura care îl identifică ca și când ar fi fost semnată, în original, de el.

6. O declarație pe factură poate fi întocmită de către exportator în cazul în care produsele la care se referă sunt exportate sau după export, cu condiția ca aceasta să fie prezentată în țara importatoare nu mai târziu de 2 ani după efectuarea importului produselor la care se referă.

ARTICOLUL 22

Exportator autorizat

1. Autoritățile vamale ale țării exportatoare pot autoriza orice exportator, denumit în cele ce urmează *exportator autorizat*, care efectuează frecvent exporturi de produse în baza prevederilor acestui acord, să întocmească declarații pe facturi, indiferent de valoarea produselor în cauză. Un exportator care solicită o astfel de autorizație trebuie să ofere autorităților vamale toate garanțiile necesare pentru verificarea caracterului originar al produselor, precum și îndeplinirea celorlalte cerințe ale acestui protocol.

2. Autoritățile vamale acordă statutul de exportator autorizat, dacă acesta îndeplinește condițiile pe care ele le consideră necesare.

3. Autoritățile vamale vor acorda exportatorului autorizat o autorizație vamală numerotată, care va apărea pe declarația pe factură.

4. Autoritățile vamale controlează folosirea autorizației de către exportatorul autorizat.

5. Autoritățile vamale pot retrage autorizația în orice moment. Ele vor proceda în acest mod atunci când exportatorul autorizat nu mai oferă garanțiile la care se face referire în paragraful 1, nu mai îndeplinește condițiile la care se face referire în paragraful 2 sau se folosește într-un mod incorect de autorizație.

ARTICOLUL 23

Valabilitatea dovezii de origine

1. Dovada originii este valabilă 4 luni de la data emiterii în țara exportatoare și trebuie prezentată, în termenul menționat, autorităților vamale ale țării importatoare.

2. Dovezile de origine prezentate autorităților vamale ale țării importatoare după expirarea termenului de prezentare prevăzut la paragraful 1 pot fi acceptate, în vederea aplicării regimului preferențial, atunci când nerespectarea termenului se datorează unor împrejurări excepționale.

3. În celelalte cazuri de prezentare întârziată, autoritățile vamale ale țării importatoare pot accepta dovezile de origine atunci când produsele au fost prezentate înainte de data limită.

ARTICOLUL 24

Prezentarea dovezii de origine

Dovezile de origine vor fi prezentate autorităților vamale ale țării importatoare, în conformitate cu procedurile aplicabile în acea țară. Autoritățile respective au dreptul să solicite o traducere a dovezii de origine și pot, de asemenea, să solicite ca declarația de import să fie însoțită de o declarație a importatorului prin care acesta atestă că produsele îndeplinesc condițiile cerute pentru aplicarea acordului.

ARTICOLUL 25

Importul eşalonat

În cazul în care, la cererea importatorului și în condițiile stabilite de către autoritățile vamale ale țării importatoare, produsele neasamblate sau demontate, în sensul regulii generale de încadrare nr. 2 a) a Sistemului armonizat, încadrate în secțiunile XVI și XVII sau la pozițiile nr. 73.08 și 94.06 ale Sistemului armonizat, sunt importate în tranșe, o singură dovadă de origine pentru aceste produse va fi depusă la autoritățile vamale la importul primei tranșe.

ARTICOLUL 26

Exceptări de la prezentarea dovezii originii

1. Produsele trimise, sub formă de colete mici, de către persoane particulare către persoane particulare sau care fac parte din bagajul personal al călătorilor sunt considerate produse originare, fără a se cere prezentarea unei dovezi de origine, cu condiția ca aceste produse să reprezinte importuri lipsite de orice caracter comercial și aceasta de îndată ce sunt declarate ca îndeplinind condițiile necesare pentru aplicarea acestui protocol și atunci când nu există nici o îndoială în ceea ce privește sinceritatea acestei declarații. În cazul produselor expediate prin poștă, această declarație poate fi făcută pe declarația C2/CP3 sau pe o foaie de hârtie anexată aceluia document.

2. Importurile cu caracter ocazional sau care constau numai în produse pentru uzul personal al destinatarilor, călătorilor sau familiilor lor sunt considerate importuri lipsite de orice caracter comercial, dacă, prin natura și cantitatea lor, este evident că nu sunt destinate comercializării.

3. În plus, valoarea totală a acestor produse nu trebuie să depășească 500 ECU pentru pachetele mici sau 1.200 ECU pentru conținutul bagajelor personale ale călătorilor.

ARTICOLUL 27

Documente probatorii

Documentele la care se face referire la art. 17 paragraful 3 și la art. 21 paragraful 3, folosite în scopul de a se dovedi că produsele acoperite de un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 sau de o declarație pe factură pot fi

considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol, pot consta *inter alia* în următoarele:

a) dovada directă a operațiunilor realizate de către exportator sau furnizor pentru a obține bunurile în cauză, conținute, de exemplu, în conturile sale sau în contabilitatea sa internă;

b) documente care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, emise sau întocmite în Comunitate sau în România, atunci când aceste documente sunt folosite conform legislației naționale;

c) documente care dovedesc prelucrările sau transformările materialelor în Comunitate sau în România, eliberate sau întocmite în Comunitate sau în România, atunci când aceste documente sunt folosite în conformitate cu legislația națională;

d) certificate de circulație a mărfurilor EUR 1 sau declarații pe factură, care dovedesc caracterul originar al materialelor folosite, eliberate sau întocmite în Comunitate, în România sau într-una dintre țările la care se face referire la art. 4, în concordanță cu regulile de origine care sunt identice cu regulile cuprinse în acest protocol.

ARTICOLUL 28

Păstrarea dovezii originii și a documentelor probatorii

1. Exportatorul care solicită eliberarea unui certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, documentele menționate la art. 17 paragraful 3.

2. Exportatorul care întocmește o declarație pe factură va păstra, cel puțin 3 ani, copia de pe această declarație pe factură, precum și documentele la care se face referire la art. 21 paragraful 3.

3. Autoritățile vamale ale țării exportatoare care eliberează un certificat de circulație a mărfurilor EUR 1 vor păstra, cel puțin 3 ani, cererea la care se face referire la art. 17 paragraful 2.

4. Autoritățile vamale ale țării importatoare trebuie să păstreze, cel puțin 3 ani, certificatele de circulație a mărfurilor EUR 1 și declarațiile pe factură care le-au fost prezentate.

ARTICOLUL 29

Neconcordanțe și erori formale

1. Constatarea unor mici neconcordanțe între mențiunile făcute pe dovada originii și cele făcute pe documentele prezentate unității vamale, în vederea îndeplinirii formalităților pentru importul produselor, nu anulează *ipso facto* valabilitatea dovezii originii, dacă se stabilește în mod evident că acest document corespunde produsului prezentat.

2. Erorile formale evidente, precum erorile de dactilografiere pe dovada originii, nu trebuie să determine respingerea acestui document, dacă aceste erori nu sunt în măsură să creeze dubii în ceea ce privește corectitudinea declarațiilor făcute în acest document.

ARTICOLUL 30

Sumele exprimate în ECU

1. Sumele exprimate în moneda națională a țării exportatoare, echivalente cu sumele exprimate în ECU, sunt fixate de țara exportatoare și comunicate țărilor importatoare prin intermediul Comisiei Europene.

2. În cazul în care sumele sunt mai mari decât sumele corespunzătoare fixate de țara importatoare, aceasta din urmă le acceptă, dacă produsele sunt facturate în moneda țării exportatoare. Dacă produsele sunt facturate în moneda altui stat membru al Comunității, a României sau a unei țări la care se face referire la art. 4, țara importatoare recunoaște suma notificată de țara în cauză.

3. Sumele ce urmează a fi folosite, în orice monedă națională determinată, vor fi echivalentul în acea monedă națională al sumelor exprimate în ECU în prima zi lucrătoare a lunii octombrie 1995.

4. Sumele exprimate în ECU și echivalentul lor în monedele naționale ale statelor membre ale Comunității și României vor fi revăzute de către Comitetul de Asociere, la cererea Comunității sau a României. La realizarea acestei revizuirii, Comitetul de Asociere se va asigura că nu sunt scăderi ale sumelor ce vor fi folosite în orice monedă națională și, în plus, va lua în considerare necesitatea de a se menține efectele limitelor în cauză în termeni reali. În acest scop, se poate hotărî modificarea sumelor exprimate în ECU.

TITLUL VI

Metode de cooperare administrativă

ARTICOLUL 31

Asistența reciprocă

1. Autoritățile vamale ale statelor membre ale Comunității și ale României își comunică reciproc, prin intermediul Comisiei Europene, specimenele de ștampile folosite de unitățile lor vamale pentru eliberarea certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1, precum și adresele autorităților vamale competente pentru verificarea acestor certificate și a declarațiilor pe factură.

2. Pentru a asigura aplicarea corespunzătoare a prevederilor acestui protocol, Comunitatea și România își vor acorda reciproc asistență, prin intermediul administrațiilor vamale competente, la verificarea autenticității certificatelor de circulație a mărfurilor EUR 1 sau a declarațiilor pe factură și a corectitudinii informațiilor furnizate în aceste documente.

ARTICOLUL 32

Verificarea dovezilor de origine

1. Verificarea ulterioară a dovezilor de origine se efectuează prin sondaj sau ori de câte ori autoritățile vamale ale țării importatoare au suspiciuni întemeiate în legătură cu autenticitatea acestor documente, cu caracterul original al produselor în cauză sau cu îndeplinirea celorlalte condiții stipulate în acest protocol.

2. În vederea aplicării prevederilor paragrafului 1, autoritățile vamale ale țării importatoare returnează certificatul de circulație a mărfurilor EUR 1 și factura, dacă a fost prezentată, declarația pe factură sau o copie de pe documente autorităților vamale ale țării exportatoare, indicând, dacă este cazul, motivele de fond și de formă care justifică o anchetă. Orice documente sau informații obținute, care sugerează că informațiile furnizate în dovezile de origine sunt incorecte, vor fi transmise ca dovadă a cererii de verificare.

3. Verificarea este efectuată de către autoritățile vamale ale țării exportatoare. În acest scop, ele au dreptul să ceară orice dovadă și să realizeze orice verificare a conturilor exportatorului sau orice alt control considerat corespunzător.

4. Dacă autoritățile vamale ale țării importatoare hotărăsc suspendarea acordării regimului preferențial pentru produsele în cauză în așteptarea rezultatelor verificării, ele acordă liberul de vamă importatorului, pentru aceste produse, sub rezerva măsurilor de prevedere apreciate ca necesare.

5. Autoritățile vamale care solicită verificarea vor fi informate asupra rezultatelor verificării cât mai curând posibil. Aceste rezultate trebuie să indice cu claritate dacă documentele sunt autentice, dacă produsele în cauză pot fi considerate produse originare din Comunitate, din România sau dintr-una dintre țările la care se face referire la art. 4 și dacă îndeplinesc celelalte condiții stipulate în acest protocol.

6. În cazul unor suspiciuni întemeiate, dacă, în termenul de 10 luni de la data cererii de control *a posteriori*, nu se primește un răspuns sau dacă răspunsul nu conține date suficiente pentru determinarea autenticității documentului în cauză sau a originii reale a produsului, autoritățile vamale care solicită verificarea pot refuza acordarea preferințelor, cu excepția împrejurărilor excepționale.

ARTICOLUL 33

Soluționarea litigiilor

În cazul litigiilor survenite cu ocazia verificărilor menționate la art. 32, care nu pot fi rezolvate între autoritățile vamale care solicită verificarea și autoritățile vamale răspunzătoare pentru realizarea acestei verificări sau atunci când se ridică o problemă în ceea ce privește interpretarea acestui protocol, ele vor fi prezentate Comitetului de Asociere.

În toate cazurile, soluționarea litigiilor între importator și autoritățile vamale ale țării importatoare se face conform legislației din țara respectivă.

ARTICOLUL 34

Sancțiuni

Sancțiunile vor fi aplicate oricărei persoane care emite sau determină emiterea unui document ce conține date inexacte în scopul obținerii regimului preferențial pentru produse.

ARTICOLUL 35

Zone libere

1. Comunitatea și România vor lua toate măsurile necesare pentru a se asigura ca produsele comercializate sub acoperirea unei dovezi de origine și care în cursul transportului rămân într-o zonă liberă situată pe teritoriul lor să nu fie înlocuite cu alte mărfuri și să nu facă obiectul unor manipulări, în afara celor obișnuite, menite să prevină deteriorarea lor.

2. Prin derogare de la prevederile paragrafului 1, atunci când produse originare din Comunitate sau din România sunt importate într-o zonă liberă sub acoperirea unei dovezi de origine și suferă prelucrări sau transformări, autoritățile vamale competente eliberează un nou certificat EUR 1, la cererea exportatorului, dacă tratamentele sau prelucrările suferite sunt în conformitate cu prevederile acestui protocol.

TITLUL VII

Ceuta și Melilla

ARTICOLUL 36

Aplicarea protocolului

1. Termenul *Comunitate* folosit la art. 2 nu acoperă Ceuta și Melilla.

2. Produsele originare din România beneficiază, în toate cazurile, atunci când sunt importate în Ceuta și Melilla, de același regim vamal ca și cel care este aplicat produselor originare din teritoriul vamal al Comunității, în virtutea Protocolului nr. 2 al Actului de aderare a Regatului Spaniei și a Republicii Portugalia la Comunitățile Europene. România va acorda importurilor de produse acoperite de acord și originare din Ceuta și Melilla același regim vamal ca și cel acordat produselor importate din Comunitate și originare de aici.

3. În scopul aplicării prevederilor paragrafului 1 referitor la produsele originare din Ceuta și Melilla, acest protocol se va aplica, *mutatis mutandis*, sub rezerva condițiilor speciale stabilite la art. 37.

ARTICOLUL 37

Condiții speciale

1. Cu condiția să fi fost transportate direct, conform prevederilor art. 13, următoarele sunt considerate ca:

(1) produse originare din Ceuta și Melilla:
a) produsele obținute în întregime în Ceuta și Melilla;
b) produsele obținute în Ceuta și Melilla, la fabricarea cărora sunt folosite produse, altele decât cele la care se face referire la subparagraful a), cu condiția ca:

(i) aceste produse să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 6; și

(ii) aceste produse să fie originare din România sau din Comunitate, în sensul prevederilor acestui protocol, cu condiția ca ele să fi fost supuse unor prelucrări sau transformări care depășesc prelucrările sau transformările insuficiente la care se face referire la art. 7 paragraful 1;

(2) produse originare din România:

a) produsele obținute în întregime în România;

b) produsele obținute în România, la fabricarea cărora sunt folosite produse, altele decât cele la care se face referire la subparagraful a), cu condiția ca:

(i) aceste produse să fi suferit prelucrări sau transformări suficiente în sensul art. 6; sau

(ii) aceste produse să fie originare din Ceuta și Melilla sau din Comunitate, în sensul prevederilor acestui protocol, cu condiția ca ele să fi fost supuse unor prelucrări sau transformări care depășesc prelucrările sau transformările insuficiente la care se face referire la art. 7 paragraful 1.

2. Ceuta și Melilla sunt considerate un singur teritoriu.

3. Exportatorul sau reprezentantul său autorizat va face mențiunea „România” sau „Ceuta și Melilla” în caseta nr. 2 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 sau pe declarația pe factură. În plus, în cazul produselor originare din Ceuta și Melilla, caracterul originar trebuie indicat în caseta nr. 4 a certificatului de circulație a mărfurilor EUR 1 sau pe declarațiile pe factură.

4. Autoritățile vamale spaniole sunt răspunzătoare de aplicarea acestui protocol în Ceuta și Melilla.

TITLUL VIII

Prevederi finale

ARTICOLUL 38

Amendamente la acest protocol

Consiliul de Asociere poate decide amendarea prevederilor acestui protocol.

NOTĂ:

Anexele nr. I-IV la acest protocol se publică ulterior.

GUVERNUL ROMÂNIEI

ORDONANȚĂ DE URGENȚĂ
pentru modificarea Ordonanței Guvernului nr. 13/1996

privind acordarea unor îlesniri referitoare la majorările de întârziere, aprobată prin Legea nr. 102/1996

În temeiul art. 114 alin. (4) din Constituția României,

Guvernul României emite următoarea ordonanță de urgență:

Art. I. — Ordonanța Guvernului nr. 13/1996 privind acordarea unor îlesniri referitoare la majorările de întârziere, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 24 din 31 ianuarie 1996, aprobată prin Legea nr. 102/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 231 din 25 septembrie 1996, se modifică după cum urmează:

1. Alineatul 1 al articolului 1 va avea următorul cuprins:
 „Majorările de întârziere, inclusiv dobânzile datorate, conform legii, până la data de 31 decembrie 1995, pentru neplata la termenele legale a sumelor datorate bugetului de stat, bugetului trezoreriei statului, bugetelor locale, bugetului asigurărilor sociale de stat și bugetelor fondurilor spe-

cială și neplătite până la data de 31 ianuarie 1996, se amână la plată până la data de 31 martie 1997.“

2. Alineatul 2 al articolului 4 va avea următorul cuprins:
 „În cazul în care debitele reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri bugetare, restante la 31 decembrie 1995, vor fi achitate în perioada 1 ianuarie — 31 martie 1997, majorările de întârziere prevăzute la articolul 3 alineatul 1 și dobânzile calculate potrivit legii se reduc cu 50%.“

Art. II. — Ministerul Finanțelor va modifica în mod corespunzător normele metodologice emise în aplicarea Ordonanței Guvernului nr. 13/1996*).

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
 Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Mircea Ciumara

București, 25 ianuarie 1997.
 Nr. 2.

*) Normele metodologice nr. 15.901/1996, emise de Ministerul Finanțelor, au fost publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 41 din 27 februarie 1996.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind autorizarea societăților comerciale care desfășoară activități de intermediere pentru angajarea personalului navigant maritim sau fluvial român pe nave sub pavilion străin

Guvernul României hotărăște:

Art. 1. — Societățile comerciale, persoane juridice române, sau reprezentanțele din România ale unor firme străine care desfășoară activități de intermediere pentru angajarea personalului navigant maritim sau fluvial român pe nave sub pavilion străin, denumite în continuare *societăți de crewing*, vor putea desfășura această activitate numai în baza autorizației emise de Ministerul Transporturilor, potrivit metodologiei din anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Pentru obținerea autorizației, societățile de crewing vor trebui să facă dovada constituirii unei garanții în valoare de 100.000 dolari S.U.A., care reprezintă con-

travaloarea estimativă a salariului pe o perioadă de 3 luni, pentru un echipaj complet, precum și a cheltuielilor aferente repatrierii echipajului.

Art. 3. — Garanția prevăzută la art. 2 se poate constitui fie prin depunerea acestei sume într-un cont deschis la o bancă din România, fie sub forma unei polițe de asigurare eliberată de o societate românească de asigurare, întocmită pentru acest scop.

Sumele prevăzute la alin. 1 vor putea fi disponibilizate la solicitarea Ministerului Transporturilor, pentru plata salariilor neachitate de armatori, precum și pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de repatrierea personalului navigant.

Art. 4. — Personalul navigant poate beneficia de protecția prevăzută în prezenta hotărâre, o singură dată pe parcursul unui contract.

Art. 5. — Societățile de crewing sunt obligate ca, în termen de 60 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, să obțină autorizația emisă de Ministerul Transporturilor.

Art. 6. — Personalul navigant care se angajează în baza unui contract individual, încheiat direct cu armatorul străini, va depune la căpitania unde este înmatriculat o copie de pe contract sau o declarație privind denumirea și sediul companiei angajatoare, funcția la bordul navei și durata angajării.

Art. 7. — Anexa face parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VICTOR CIORBEA

Contrasemnează:
Ministrul transporturilor,
Traian Băsescu

București, 28 ianuarie 1997.
Nr. 10.

ANEXĂ

METODOLOGIE
privind obținerea autorizației pentru desfășurarea activității de intermediere
pentru angajarea personalului navigant maritim sau fluvial român pe nave sub pavilion străin

Art. 1. — Societățile de crewing pot desfășura activitate de intermediere pentru angajarea personalului navigant maritim sau fluvial român pe nave sub pavilion străin, numai dacă sunt autorizate de Ministerul Transporturilor.

Modelul autorizației și al documentelor anexă la autorizație sunt cele prevăzute în Normele metodologice de acordare a licențelor și a autorizațiilor privind efectuarea transporturilor navale de mărfuri și călători și de autorizare a funcționării agenților economici în perimetrul infrastructurilor portuare și de căi navigabile, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 112/1996.

Art. 2. — Societățile de crewing care solicită autorizarea din partea Ministerului Transporturilor trebuie să facă dovada constituirii unei garanții în valoare de 100.000 dolari S.U.A., reprezentând salariul estimativ al unui echipaj complet pentru o perioadă de 3 (trei) luni, precum și pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de repatrierea acestui echipaj.

Garanția se poate constitui într-una dintre modalitățile următoare:

a) prin depunerea sumei într-un cont deschis la o bancă din România, pentru care să existe o clauză de operare numai cu avizul Ministerului Transporturilor;

b) prin depunerea la Ministerul Transporturilor a unei polițe de asigurare la o societate românească de asigurări, pentru cazurile de neplată a salariilor echipajelor care sunt îmbarcate pe nave străine și pentru acoperirea cheltuielilor ocazionate de repatrierea acestora.

Polița de asigurare va prevedea, în mod obligatoriu, că sumele necesare plății salariilor și acoperirii cheltuielilor ocazionate de repatrierea echipajelor se vor elibera din dispoziția Ministerului Transporturilor.

Art. 3. — Autorizațiile pentru societățile de crewing se eliberează de către Ministerul Transporturilor prin:

a) Direcția generală a transporturilor maritime, pentru societățile de crewing care asigură personal navigant pentru nave maritime;

b) Direcția generală a Dunării și căilor navigabile, pentru societățile de crewing care asigură personal navigant pentru nave fluviale.

Art. 4. — Direcția generală a transporturilor maritime și Direcția generală a Dunării și căilor navigabile vor informa despre autorizațiile emise Inspectoratul Navigației Civile și căpitanii zonale de port.

Art. 5. — În situația în care:

a) drepturile salariale nu au fost achitate pentru o perioadă de maximum două luni, în conformitate cu contractul individual de muncă, semnat cu armatorul; și

b) neplata drepturilor salariale este confirmată de reprezentantul Sindicatului Internațional al Lucrătorilor din Transporturi (I.T.F.),

personalul navigant poate solicita, prin intermediul serviciului consular român din zonă, plata salariilor neachitate și repatrierea.

Ministerul Transporturilor va dispune plata salariilor și a sumelor pentru repatrierea personalului navigant din garanția constituită de societatea de crewing, prin intermediul căreia a fost semnat contractul de muncă, dacă sunt îndeplinite toate condițiile mai sus menționate.

Art. 6. — În cazul societăților de crewing care au constituit garanția prin depunerea sumei într-un cont bancar, la solicitarea Ministerului Transporturilor, aceste societăți vor efectua plata în contul indicat de fiecare persoană îndreptățită.

Art. 7. — În situația în care a fost executată garanția, parțial sau total, societatea de crewing are obligația reconstituirii în termen de 10 zile a acesteia până la nivelul sumei de 100.000 dolari S.U.A.

Art. 8. — În cazul societăților de crewing care au constituit garanția prin încheierea unei polițe de asigurare, Ministerul Transporturilor va dispune societății de asigurare efectuarea plății în contul indicat de fiecare persoană îndreptățită, comunicând aceasta și societății de crewing.

Art. 9. — În situația în care polița de asigurare a fost executată total, conform termenilor din aceasta, în maximum 10 (zece) zile, societatea de crewing are obligația încheierii unei noi polițe de asigurare.

Art. 10. — În situația în care societatea de crewing își încetează activitatea, aceasta este obligată să predea autorizația organului emitent, după care va putea solicita eliberarea garanției constituite la obținerea autorizației. Garanția se va putea elibera după prezentarea documentelor prin care să se dovedească că nu mai există nici o persoană cu contract de muncă individual, intermediat de societatea de crewing.

Art. 11. — Societățile de crewing vor informa Inspectoratul Navigației Civile despre personalul navigant îmbarcat, prin intermediul lor, pe nave sub pavilion străin. Informarea va conține următoarele date:

- a) numele și prenumele persoanei îmbarcate;
- b) numărul carnetului de marinar și căpitania emitentă;
- c) funcția și nava pe care este îmbarcat;
- d) denumirea și sediul armatorului;
- e) data îmbarcării și durata contractului.

Inspectoratul Navigației Civile va transmite aceste informații la căpitanii zonale și la sindicatul de ramură afiliat Federației Internaționale a Transportatorilor.

Art. 12. — La întoarcerea din voiaj, personalul navigant va prezenta la căpitanii de port o adeverință de îmbarcare, eliberată de nava pe care a fost îmbarcat, pentru a fi înscrisă în foaia matricolă.

Art. 13. — Prezenta metodologie se completează cu normele metodologice aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 112/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 47 din 6 martie 1996.

R E P U B L I C Ă R I

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 782/1993*)

privind acordarea unor indemnizații lunare tinerilor români aflați la studii în străinătate

Art. 1. — Tinerilor români trimiși în străinătate la studii complete sau parțiale, doctorat sau stagii de specializare de minimum 3 luni, ca bursieri ai statelor în care studiază, selecționați prin Ministerul Învățământului sau Ministerul Afacerilor Externe, în baza unor documente de colaborare bilaterală — acorduri, programe, înțelegeri, protocoale — sau a unor oferte unilaterale, li se acordă, în completarea bursei, o indemnizație lunară în dolari S.U.A. Cuantumul indemnizației este prevăzut în anexa la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Se acordă o indemnizație lunară de 100 dolari lectorului trimis de Ministerul Învățământului pentru a preda limba, literatura și civilizația românească în India.

Art. 3. — Sumele reprezentând valoarea indemnizațiilor prevăzute la art. 1 și 2 se suportă de către Ministerul Învățământului, atât pentru lectorul și bursierii săi, cât și pentru bursierii Ministerului Afacerilor Externe, din disponibilitățile valutare proprii, constituite potrivit legii.

Ministerul Învățământului va transfera sumele prevăzute la alin. 1 la ambasadele României din țările respective.

Plata se va face pentru perioadele în care tinerii se află în activitate în străinătate.

Art. 4. — În cazul în care indemnizațiile prevăzute în prezenta hotărâre se vor dovedi insuficiente ca urmare a creșterii costului vieții în țările respective, Ministerul Învățământului și Ministerul Afacerilor Externe vor întocmi documentația și vor prezenta Guvernului propunerile corespunzătoare pentru majorarea acestora.

Art. 5. — Ministerul Învățământului și Ministerul Afacerilor Externe vor aduce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri, care se aplică începând cu anul universitar 1993/1994.

Art. 6. — Prevederile Hotărârii Guvernului nr. 760/1992 se abrogă.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 1.325 din 25 noiembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 333 din 10 decembrie 1996.

Hotărârea Guvernului nr. 782 din 30 decembrie 1993 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 22 din 26 ianuarie 1994.

C U A N T U M U L

indemnizațiilor lunare în valută care se acordă tinerilor români aflați la studii în străinătate

1. Indemnizație de 200 dolari S.U.A. lunar/persoană pentru tinerii români aflați la studii în următoarele țări: Armenia, Federația Rusă, Ucraina, Republica Belarus, Republica Populară Chineză, Mongolia, Maroc, Algeria, Pakistan.

2. Indemnizație de 150 dolari S.U.A. lunar/persoană pentru tinerii români aflați la studii în următoarele țări: Polonia, Iran, Republica Coreea, India, Vietnam, Thailanda, Kuwait, Iordania, Albania, Bulgaria, Tunisia, Turcia, Siria și Egipt.

3. Indemnizație de 100 dolari S.U.A. lunar/persoană pentru tinerii români aflați la studii în următoarele țări: Republica Cehă, Republica Slovacă, Ungaria, Republica Federală Iugoslavia, fosta Republică Iugoslavă a Macedoniei, Slovenia, Croația.

NOTĂ:

Comisioanele și spezele bancare ocazionate de transferul sumelor în străinătate se suportă de către Ministerul Învățământului.

De asemenea, Ministerul Învățământului suportă cheltuielile de transport din capitala țării la locul de studii și retur, o singură dată în anul de învățământ, în situația în care, potrivit documentelor încheiate, acestea nu se asigură de către partea primitoare.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 389/1996*)**privind transmiterea unor spații comerciale aflate în administrarea consiliilor locale și a regiilor autonome către actualii deținători**

Art. 1. — Spațiile comerciale proprietate a statului, altele decât cele reglementate prin Legea nr. 85/1992, republicată, aflate în administrarea consiliilor locale și a regiilor autonome, se transmit cu plată persoanelor fizice sau juridice care le folosesc în prezent, în temeiul unor contracte de închiriere, de locație de gestiune sau de asociere, la solicitarea acestora, cu condiția menținerii actualei destinații.

Art. 2. — Transmiterea spațiilor comerciale prevăzute la art. 1 se face în temeiul contractelor, sub condiție rezolutorie, încheiate între proprietar, reprezentat prin unitățile care

administrează spațiile, și cumpărătorul definit de prezenta hotărâre, cu negocierea prețului pornind de la valoarea actualizată la data transmiterii, stabilită prin raportul de expertiză întocmit de un organ abilitat legal, expertiză efectuată pe cheltuiala cumpărătorului.

Art. 3. — Sumele obținute potrivit prevederilor art. 1 vor fi folosite de către consiliile locale sau regiile autonome respective pentru construcția de locuințe sociale destinate pensionarilor, tinerilor sau altor categorii de cetățeni cu venituri mici sau fără locuință.

*) Republicată în temeiul art. II din Hotărârea Guvernului nr. 906 din 7 octombrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 256 din 23 octombrie 1996.

Hotărârea Guvernului nr. 389 din 28 mai 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 112 din 31 mai 1996.

HOTĂRÂREA GUVERNULUI Nr. 1.151/1996*)**privind reorganizarea unor unități sanitare**

Art. 1. — (1) Cabinetele de specialitate, precum și laboratoarele aferente din cadrul Spitalului Interdepartamental București, unitate în subordinea Ministerului Sănătății, se reorganizează prin desprinderea din structura organizatorică a acestuia, devenind Centrul de Diagnostic și Tratament

„Alexandru Sahia“, unitate sanitară cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, Calea Dorobanților nr. 32, în subordinea Direcției Sanitare a Municipiului București.

(2) Centrul de Diagnostic și Tratament are ca obiect de activitate asigurarea serviciilor sanitare corespunzătoare

*) Republicată în temeiul art. 2 din Hotărârea Guvernului nr. 1.466 din 24 decembrie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 354 din 30 decembrie 1996, dându-se articolelor o nouă numerotare.

Hotărârea Guvernului nr. 1.151 din 11 noiembrie 1996 a fost publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 303 din 22 noiembrie 1996.

pentru stabilirea cu maximă operativitate și precizie a diagnosticului complet, precum și tratamentul de urgență în municipiul București.

Art. 2. — Policlinica Vitan, unitate fără personalitate juridică, cu cabinetele de specialitate, cu dispensarele medicale, precum și cu laboratoarele medicale aferente, din cadrul Spitalului Clinic Colțea — București se reorganizează prin desprinderea din structura organizatorică a acestuia, devenind policlinică cu personalitate juridică, cu sediul în municipiul București, calea Dudești nr. 142—146, în subordinea Direcției Sanitare a Municipiului București.

Art. 3. — Structura organizatorică a unităților reorganizate potrivit prezentei hotărâri se aprobă de către Ministerul

Sănătății, iar regulamentele de organizare și funcționare se aprobă de către Direcția Sanitară a Municipiului București.

Art. 4. — (1) Patrimoniul unităților care se reorganizează trece, pe bază de protocol, la unitățile cu personalitate juridică care îl preiau.

(2) Personalul aferent se consideră transferat la unitățile sanitare cu personalitate juridică care preiau activitățile menționate mai sus.

Art. 5. — Reorganizarea unităților prevăzute în prezenta hotărâre se realizează în cadrul numărului mediu de personal și al fondurilor bugetare aprobate Ministerului Sănătății.

Art. 6. — Prevederile prezentei hotărâri se aplică începând cu data de 31 decembrie 1996.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2—4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 335.01.11/4028